

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/158/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216204805
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8216204805.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudkýň JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie 301,61 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6Csp/53/2016-54 zo dňa 31.5.2018 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia 301,61 eura spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 301,61 eura od 12.5.2016 do zaplatenia, zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, obsah pripojených listinných dôkazov a uviedol, že strany sporu uzavreli dňa 23.11.2012 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie osobného účtu žalovanej. Zmluvné strany sa dohodli na vedení účtu za podmienok uvedených v zmluve vo všeobecných obchodných podmienkach a v ďalších podmienkach. Zmluva bola uzavretá v zmysle ust. § 269 ods. 2, § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, § 43b ods. 1 Občianskeho zákonníka. V článku III. je zakotvená rozhodcovská doložka. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky spoločnosti žalobcu, podľa ktorých bodu 3.3.1 osobný účet - banka vedie bežné účty s produktovým označením osobný účet. Podľa bodu 3.12 všeobecných obchodných podmienok nepovolené prečerpanie pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, o právnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane v prípade dohodnutých medzi bankou a klientom, ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak povolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8 bod 8 sa použijú primerane. Výšku sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca predložil výpis z účtu žalovanej za obdobie od 30.4.2016 do 11.5.2016, z ktorého vyplýva, že k 11.5.2016 došlo k prevedeniu dlhu klienta. Predchádzajúci výpis zo dňa 29.4.2016 mal zostatok mínus 299,33 eura. Z dodatočne predložených výpisov z účtu na meno žalovanej, ako aj z tvrdení žalobcu v podaní zo dňa 16.8.2017 vyplýva, že súčet kreditných obrátov žalovanej bol vo výške 8.461,04 eura (prichádzajúce platby 8.425,53 eura, vklad hotovosti 15,- eur, odmena za platby PK 0,51 eura a prenos zostatku 20,- eur) a súčet debetných obrátov bol vo výške 8.762,65 eura (platba T. 100,45 eura, poplatky za transakcie 86,65 eura, poplatok za balík služieb 163,80 eura, poplatok za upozornenie - debet 60,- eur, úroky/daň 117,27 eura, používanie E. Prima

banky 1.150,- eur, používanie E. inej banky 3.380,-, zisťovanie zostatku na E. inej banky SR 25,20 eura, výber v hotovosti 3.625,- eur, poplatok za výzvu mínus debet 30,- eur, úroky 2,28 eura, prenos zostatkov 20,- eur, zmena PV/ZOP na žiadosť klienta 2,- eura. Podľa žalobcom predložených úrokových sadziieb produktov bol úrok pri nepovolenom prečerpaní 28 % ročne. Zostatok na osobnom účte ako tzv. nepovolený debetný zostatok bol podľa žalobcu vo výške 301,65 eura.

Následne súd prvej inštancie poukázal na všeobecné obchodné podmienky spoločnosti žalobcu, citoval článok 3 ods.1, 2, 3, článok 5, článok 6 ods. 1, článok 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 (ďalej len smernice), ďalej citoval ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len zákona č. 250/2007 Z.z), ďalej § 52, § 54 ods.1, 2, § 451, §457, § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d), § 708 ods. 1, 2, § 273 ods. 1, § 709 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1, § 714 ods. 1, § 497, § 499, § 716 ods. 1, § 504 Obchodného zákonníka a uviedol, že považoval za preukázané, že dňa 23.11.2012 strany uzavreli zmluvu o bežnom účte - zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Právny vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský s tým, že uviedol, že z dodatočne predložených výpisov z účtu na meno žalovanej, ako aj z tvrdení žalobcu v podaní zo dňa 16.8.2017 vyplýva, že súčet kreditných obrátov žalovaného bol vo výške 8.461,04 eura a súčet debetných obrátov bol vo výške 8.762,65 eura. Samotná zmluva neupravuje konkrétne, aké platby za služby by bola a za akých podmienok žalovaná povinná platiť. Zmluva len odkazuje na sadzobník poplatkov a všeobecné obchodné podmienky. Uplatnená suma 301,61 eura predstavuje rozdiel medzi debetnými obrátmi (mínus 8.762,65 eura) a kreditnými obrátmi 8.461,04 eura, v ktorej sú však zahrnuté poplatky za transakcie za poplatky vo výške 86,65 eura, poplatok za balík služieb vo výške 163,80 eura, poplatok za upozornenie mínus debet vo výške 60,- eur a poplatok za výzvu debet 30,- eur. Súd prvej inštancie poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky, úrokové sadzby produktov a sadzobník sú vopred predtlačené, dané, vypracované veriteľom a žalobcom. Žalovaná žiadnym spôsobom tieto podmienky nedojednala, neboli individuálne dojednané a neboli ani dohodnuté v rámci zmluvnej voľnosti. Nárok žalobcu pozostával aj z poplatkov za balík služieb vo výške 163,80 eura, poplatok za upozornenie mínus debet 60,- eur, poplatky za výzvu mínus debet 30,- eur a poplatky za transakcie 86,65 eura. Žalovaná sumu vo výške 301,61 eura pri povinnosti žalobcu uvádzať skutkový stav bez odkazu na pripojené dôkazy pozostávala z rozdielov medzi výškou kreditných transakcií vykonaných žalovanou a zaplatenou v sume 8.461,04 eura a debetnou 8.762,65 eura, v ktorej ale boli zarátané spomenuté poplatky. Súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za nedôvodný. Samotná zmluva je v žalobe skutkovo nevyhradená s odkazom na dôkazy a nepreukázaná v časti poplatkov, ktoré v súčte prevyšujú žalovanú sumu 301,61 eura (celkom predstavujú sumu 340,45 eura). Súd prvej inštancie poukázal na sporové konanie, dôkaznú povinnosť žalobcu o preukázaní tvrdenia oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky s tým, že uzavrel, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje. Poplatky za výzvy, či upomienky už boli opakovane súdmi vyhlásené za neprijateľné, a preto takéto žiadané plnenie nemožno súdom priznať. Ak by aj uvedené zmluvné strany dojednali v zmluve uvedené, predstavovalo by to neplatný právny úkon dojednaný v rozpore so zákonom a dobrými mravmi s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Takéto dojednania o poplatkoch, úrokoch nemôžu byť v súlade s úpravou spotrebiteľských zmlúv uvedených v Občianskom zákonníku, v Zákone na ochranu spotrebiteľa, a ani s účelom smernice, a preto ich súd považoval za neprijateľné. Rovnako sporným boli aj tvrdené poplatky za upozornenie - debet, poplatky za výzvu, či jej vôbec boli doručované poštou alebo o nich mala žalovaná vedomosť, lebo dôkaz o tom predložený nebol. Nakoľko nebol preukázaný nárok žalobcu, ktorý pri započítavaní platieb žalovanej najprv na istinu a úroky a následne na poplatky mal pozostávať v podstate len zo zvyšnej časti poplatkov predstavujúcich rozdiel medzi debetnými a kreditnými transakciami, súd žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 262 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, lebo jej z obsahu spisu nevyplývajú.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, ako aj, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie považoval návrh za neúplný, mal vyzvať žalobcu na doplnenie, resp. opravu v zmysle ust. § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Poukázal na iné rozhodnutie všeobecného súdu s tým, že uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva

a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k uplatnenému nároku doplnil, že zmluvný vzťah vznikol na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, zmluvy o povolenom prečerpaní na účte a riadi sa príslušnými všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom a úrokovými sadzbami. Zmluva bola uzavretá 23.11.2012 ako zmluva o účte a zmluva o povolenom prečerpaní na osobnom účte 3.7.2013. Poukázal na to, že na základe zmluvy a všeobecných obchodných podmienok banka rozlišuje povolený debet a nepovolený debet. Žalovaná mala poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9 % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj všeobecnými obchodnými podmienkami článkom 3 písm. T. Poukázal na transakcie vedené na účte žalovanej, z ktorého vyplýva, že celá žalovaná suma bola nepovoleným debetom predstavujúcim záporný rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovanej s úhradou peňažnej sumy poskytnutému v rámci povoleného prečerpania. Vo vzťahu k poplatkom, k úrokom, sadzobníkom, výveskám a všeobecným obchodným podmienkam poukázal na právnu úpravu vyplývajúcu zo Zákona o platobných službách (§ 31 ods. 2, 4 ods. 5 písm. d)) a ďalej uviedol, že Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Poukázal aj na najnovšiu judikatúru Súdneho dvora, a to vo veci C-42/15 z 9.11.2016, článok 10 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere o zrušení Smernice Rady 87/102 EHS spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená iba ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave na jednej strane stanovil, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti Smernice 2008/48, a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na strane druhej, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedenej v článku 10 ods. 2 smernice. Ďalej poukázal na ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, kde uviedol, že náležitosti zmluvy sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Všeobecné obchodné podmienky/obchodné podmienky/sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Vo vzťahu k poplatkom poukázal na článok IV. ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého bol žalobca oprávnený za poskytovanie produktov/služieb zúčtovať poplatky podľa sadzobníka poplatkov. Poukázal na výšku poplatkov s tým, že podľa jeho názoru, na nepriznanie poplatkov za upomienky a výzvu nie je daný dôvod. Vo vzťahu k úrokom poukázal na bod 3.4 všeobecných obchodných podmienok, vrátane bodu 3.8 bodu 3.12 s tým, že po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, ktorý je pri nepovolenom prečerpaní účtu 28 % v zmysle vývesky úrokových sadzieb. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa nejedná o špecifickú zmluvnú podmienku alebo princíp zavedený žalobcom, nakoľko banky sú oprávnené požadovať úroky za prečerpanie účtu, pričom poukázal na Obchodný zákonník, ako aj Zákon o spotrebiteľských úveroch (§ 18 ods. 1). Sadzba úroku 19,90 % ročne bola platná počas trvania povoleného prečerpania, vyplýva z európskych informácií o spotrebiteľskom úvere týkajúcom sa povolených prečerpaní vo všeobecných obchodných podmienkach (článok 8.8). Sadzba 28 % ročného úroku je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z vývesky úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f) a § 18). Stačí, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na webstránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Poukázal na to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Vo vzťahu k povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Poukázal na iné rozhodnutie všeobecného súdu v obdobnej veci s tým, že navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku. Súčasťou podaného odvolania sú výpisy z účtu, výveska úrokových sadzieb, sadzobníky, všeobecné obchodné podmienky, na ktorých obsah žalobca poukázal (č.l. 65-169 spisu).

3. Žalovaná sa k doručenému odvolaniu s fikciou doručenia písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 v znení neskorších prepisov, ďalej

len CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu prechádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a 380 CSP vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. Uplatnená námietka týkajúca sa nesprávnych skutkových zistení vrátane nesprávneho právneho posúdenia bola dôvodná.

6. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca sa domáhal zaplataenia voči žalovanej 301,61 eura spolu s 28 % úrokom p.a. zo sumy 301,61 eura od 12.5.2016 do zaplataenia. V žalobe uviedol, že právny vzťah medzi stranami sporu vznikol dňa 23.11.2012, a to uzatvorením zmluvy č. XXXXXXXXXXXX s tým, že zároveň poukázal na to, že žalovaná sa dostala do nepovoleného prečerpania a dlh nevyrovнала, a preto žalobca zatvoril účet žalovanej. Z titulu nepovoleného prečerpania si preto žalobca uplatnil 28 % úrok p.a. podľa úrokovej sadzby platnej od 1.7.2012 až do vyplataenia celej pohľadávky. Súčasťou podanej žaloby je zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorená dňa 23.11.2012, z obsahu ktorej odvolací súd zistil, že predmetom tejto zmluvy bola zmluva o zriadení účtu č. účtu XXXXXXXXXXXX, ďalej zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Y. - medzinárodnej s výškou limitu 1.000,- eur, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva, ako aj žiadosť o špecifikáciu služby SMS notifikáciou. Na základe výzvy zo dňa 14.8.2017 (č.l. 37 spisu) súd vyzval žalobcu špecifikovať žalobu v časti tvrdení o výške dlhu žalovanej, predložiť výpis z účtu žalovanej na preukázanie uplatneného nároku, ako aj špecifikovať spôsob výpočtu uplatnenej sumy. Žalobca podaním zo dňa 16.8.2017 (č.l. 39-40 spisu) reagoval na výzvu súdu zo dňa 14.8.2017 s tým, že špecifikoval nárok, a to istinu vo výške 301,61 eura ako rozdiel medzi všetkými debetnými (-8.762,65) a všetkými kreditnými (8.461,04) obratmi vykonávanými na účte žalovanej vyplývajúcimi z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovanej (kreditné obraty sa zarátavajú na istinu). Zároveň sa vyjadril k povolenému prečerpaniu s tým, že uviedol, že počas trvania zmluvného vzťahu bolo poskytnuté žalovanej povolené prečerpanie vo výške 200,- eur. Žalovaná opakovane prekročila povolený limit, čím porušila zmluvu a tým sa dostala do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania v zmysle ust. 3.12 všeobecných obchodných podmienok. Na základe toho došlo k zníženiu limitu povoleného prečerpania, a to výpisom č. X/XXXX. Z titulu omeškania s vrátením nepovoleného prečerpania si žalobca uplatňoval úrok vo výške 28 % podľa vývesky úrokových sadzieb aktuálnych ku dňu zatvorenia účtu platné od 1.7.2012. Súčasťou tohto podania žalobcu boli výpisy z účtu a výveska úrokových sadzieb. Na základe týchto predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie vo veci nariadil termín vyhlásenia rozhodnutia bez nariadenia pojednávania vzhľadom na drobný spor a vo veci samej žalobu zamietol. Z takto predložených listinných dôkazov do rozhodnutia súdu prvej inštancie z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie nemal k dispozícii zmluvu o povolenom prečerpaní, ktorá by bola uzavretá medzi stranami sporu, i napriek tomu posudzoval jej podmienky v odôvodnení rozhodnutia. Uplatnená námietka týkajúca sa nesprávnych skutkových zistení bola dôvodná.

7. Civilné sporové konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv strán zaručených ústavou (čl. 46 a nasl. ústavy) v súlade s právom na spravodlivý proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, legitímneho očakávania strán, ako aj v súlade s ústavným a eurokonformným výkladom zákona (čl. 2, čl. 3 ods. 1 Základných princípov CSP).

V danom prípade súd prvej inštancie postupoval síce v zmysle ust. § 129 CSP, ak vyzval žalobcu na špecifikáciu výšky uplatnenej pohľadávky, ako aj spôsob jeho výpočtu, avšak sa náležite nevysporiadal

s tvrdenými skutkovými okolnosťami v danej veci uvedenými nielen v žalobe, ale aj v reakcii žalobcu na výzvu súdu, ktorý opakovane poukazoval na to, že medzi stranami sporu bola uzatvorená aj zmluva o povolenom prečerpaní. Do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej listinný dôkaz o uzavretí aj zmluvy o povolenom prečerpaní nebol súčasťou spisu a i napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie posudzoval dojednané zmluvné podmienky týkajúce sa nepreukázanej zmluvy. Záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti uplatneného nároku vo vzťahu k uplatnenej istine bol preto predčasný. Bez preukázania vzniku právneho vzťahu nebolo možné posudzovať dojednané zmluvné podmienky. Z tohto dôvodu aj uplatnenú námietku týkajúcu sa porušenia práva strany sporu na spravodlivý proces odvolací súd považoval za dôvodnú.

8. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP.

Dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia bol nesprávny procesný postup súdu, ktorý i napriek tvrdeným skutkovým okolnostiam v danej veci vo vzťahu k uplatnenému nároku, nedostatočne zistil skutkový stav veci, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. Pokiaľ reakciu žalobcu na výzvu súdu súd považoval za nedostatočnú, mal vo veci opätovne vyzvať žalobcu k odstráneniu väd, lebo v zmysle ust. § 129 CSP je súd povinný ex offico vyzvať k odstráneniu väd, ak je to účelné pre ďalší priebeh konania. V danom prípade súd kvalifikovaným spôsobom nevyzval žalobcu na odstránenie väd. Výzvou zo 14.8.2017 žalobcu vyzval len na špecifikáciu výšky uplatnenej pohľadávky, nie vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam týkajúcim sa nepovoleného prečerpania.

9. V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku s tým, že pri jeho posudzovaní je potrebné zohľadniť aj predložené listinné dôkazy žalobcom v odvolacom konaní, a to najmä zmluvu o povolenom prečerpaní na účte uzatvorenou medzi stranami sporu dňa 3.7.2013 (č.l. 66 spisu). Navyše z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa dlhodobo nezdržiava na adrese trvalého pobytu uvedenej v registri obyvateľstva, ale podľa správy z Okresného riaditeľstva Policajného zboru v T., odbor poriadkovej polície Obvodného oddelenia Policajného zboru v F. (č.l. 31 spisu) vyplýva, že sa nachádza v zahraničí. Za účelom zachovania práva strany sporu na spravodlivý proces na strane žalovanej je potrebné pred aplikáciou ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP vykonať šetrenie za účelom zistenia adresy pobytu žalovanej, lebo adresy uvedené v ust. § 106 CSP je nevyhnutné vnímať ako tzv. povinné doručovacie adresy. Súd je povinný ex officio preveriť skutočný trvalý pobyt žalovanej ako fyzickej osoby a až následne, pokiaľ sa adresa pobytu žalovanej nezistí, je možné aplikovať ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP. Na povinné doručovacie adresy je možné doručiť písomnosti prostredníctvom fikcie doručenia.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci samej v zmysle ust. § 396 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu strany v spore vyplývajúcou z ust. § 255 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.